

Трегубенко Галина Петрівна,

*Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка,
старший викладач секції державного управління і права кафедри фінансів
і банківської справи, аспірантка кафедри права та європейської інтеграції
Дніпропетровського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України*

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА У СВІТЛІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Реформування сфери публічного управління передбачає впровадження інноваційних компонентів у процес підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців. Суттєві новації вже з'явилися та продовжують запроваджуватися у змісті навчального матеріалу, структурі навчального процесу та, безпосередньо, у формах, методах, технологіях підготовки державних службовців. Враховуючи той факт, що належний рівень професіоналізму державних службовців забезпечується станом їх підготовки, то можна стверджувати: запровадження інноваційних компонентів у ході навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації має стратегічне значення для реалізації завдань модернізації публічного управління в Україні.

В умовах сучасного розвитку навчання у вищих навчальних закладах, «освіти впродовж життя», різноманітних форм професійної самоосвіти, курсів та тренінгів «особистісного росту» відбувається справжня революція щодо урізноманітнення форм, методів, методик та технологій навчання. Інноваційними є не тільки зміст та форма, але й їх назви вказують на прогресивний, надсучасний характер навчання: веббінг, фішбоун, майндмеппінг, дебріфінг, шерінг, тьюторський супровід, гейміфікація тощо. Доречно припустити, що подальший науково-технічний розвиток суспільства привнесе ще більше новацій у навчальний

процес, у тому числі і в навчання державних службовців. Але впродовж останнього часу певні форми навчання дуже добре себе зарекомендували і, що найголовніше, продемонстрували високий інноваційний потенціал. До таких форм у першу чергу належить дистанційне навчання (деякі науковці відносять його до форми навчання, а деякі – до технології).

Дистанційне навчання характеризується науковцями як «нова організація освіти, що ґрунтується на використанні як кращих традиційних методів отримання знань, так і нових інформаційних та телекомунікаційних технологій, а також на принципах самоосвіти. Воно призначене для широких верств населення незалежно від матеріального забезпечення, місця проживання та стану здоров'я. Дистанційне навчання дає змогу впроваджувати інтерактивні технології викладання матеріалу, здобувати повноцінну вищу освіту або підвищувати кваліфікацію і має такі переваги, як гнучкість, актуальність, зручність, модульність, економічна ефективність, інтерактивність, відсутність географічних кордонів для здобуття освіти» [1].

В процесі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців дистанційне навчання широко використовується для методичного та дидактичного забезпечення самостійної роботи, самоосвіти, підготовки контрольних завдань тощо. Можливість систематично оновлювати зміст навчального матеріалу дозволяє віднести дистанційну освіту до інновацій, хоча сама форма вже добре відома і по суті не є модерною.

Значною мірою така прихильність до дистанційної освіти з боку державних та комунальних установ з підготовки державних службовців продиктована можливостями економного використання бюджетних коштів.

Основними показниками рентабельності дистанційної освіти виступають такі [2, с.244]: початкові витрати на створення нових

навчально-методичних програм для дистанційної освіти надзвичайно масштабні, проте їхнє активне використання широким колом споживачів зменшує собівартість навчання; через те, що організація навчального процесу проходить «поза кампусом», скорочуються витрати на утримання гуртожитків та навчальних корпусів; істотно скорочуються або і зовсім зникають витрати на переїзд до місця навчання та проживання; можливість поєднання навчання і професійної діяльності виступає важливим економічним лейтмотивом продовження освіти

Розвиток інформаційних систем і технологій вже пропонує більш сучасні підходи, ніж дистанційне навчання. Науковці відзначають, що все більшого розповсюдження набуває «електронне навчання», що не просто співзвучне е-урядуванню в публічному управлінні, а відповідає його сутності саме через спільні технологічні підходи. «Ключову роль у професійному навчанні державних службовців мають відігравати інформаційно-комунікаційні технології, розвиток яких здійснюється на основі smart-технологій» [3, с.95].

Література:

1. Тохтамиш Т.О. Методичне забезпечення дистанційного навчання у вищій школі [Електронний ресурс] / Т.О.Тохтамиш, О.В.Марченко, А.А.Лісняк // Матеріали всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. «Проблеми теорії та практики дистанційної освіти в Україні» (26 жовтня 2017 р.). – Х. : Харк. нац. ун-т будів. та архіт., 2017. – С.33-37. – Режим доступу: [http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/5658/1/Лісняк-Тохтамыш % 202017.pdf](http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/5658/1/Лісняк-Тохтамыш%202017.pdf)

2. Коваленко С.М. Впровадження дистанційних технологій у післядипломній освіті Великої Британії / С.М.Коваленко // Дистанційне навчання – старт із сьогодення в майбутнє : збірник науково-методичних праць II Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, 19 травня 2016 р. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. – 255 с.

3. Прудиус Л.В. Інноваційні технології професійного навчання державних службовців / Л.В.Прудиус // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2016. – № 4 (56). – С.90-95.